donner à qn., charger qn. de faire qc., commissionner qn. pour qc.; 2. commander qc. à un ouvrier, à un artisan.

Ողջոյն (ը)ամարլատրգ. բարեհաճ. adieu.

'Ըսմէթ, ա. զգուշութիւն. chasteté.

'Ըսմէթլի, պ. զգուշ. chaste.

Ըսպաթի. գործիս. խալ. un trèfle.

Ըսաը... գոնա Ըսը...:

Ըսփանագ, պ. ընկոյզ. ծմել. épinard. [chant.

Ըս, պ. (զնոյա. նագմ.) երգ.

'Ըսագ, ա.

— 'Արէպի. Բաբելոն. Babylonie.

— 'Ամէմի. Մարք. Médie.

'Ըսգ, ա. էջ. 'ուրուգ. յ. երակ. 2. արմատ. 3. ազգեն. ընտ. veine; 2. racine; 3. origine, souche.

'Ըսգ, ա. էջ. ա'րագ, յ. անուն, համբաւ. բարի. honneur, réputation.

— պօղմագ (էրգմագ. հէթք էթմէք). հանել համբաւ ընտ ղուն. déshonorer qn., faire une mauvaise réputation à qn.

— ընա նօգսան կէթիրմէք. աղտոտել ղէր համբաւ. compromettre sa réputation.

'Ըսգլը, պ. պատուական. honnête.

Ըսլամագ, պ. (թէզանիի.) երգել. chanter.

Ըսղաթ. (ἐργάτης.) (եաթուրէնճպէրի.) գործաւոր. ouvrier.

Ըսղալամագ, պ. ջրտել. remuer.

Ըսմագ, պ. (նէհր.) գետ. fleuve.

'Ըսս. ա. (գօճայլրա գարբասան հէր պիրի.) գեաւոյ. հարսն. époux ou épouse.

'Ըսսըզ, պ. (աներես.) անամօթ. impudent.

'Ըսսըզլըգ, պ. (աներեսութիւն.) անամօթութիւն. impudence.

'Ըսֆ, 'Ըսֆէ(թ), 'Ըսֆան, } ա. գիտցուածք. սովորութիւն. ծանօթութիւն. գիտութիւն. գիտութիւն. connaître, apprendre; connaisance, savoir, science.

'Ըֆֆէթ, ա. զգուշութիւն. արքութիւն. պարկեշտութիւն. pudicité, chasteté.

Ը'հլի 'Ըֆֆէթ. զգուշ. պարկեշտ. ցանուն. pudique, chaste.

Թ

Չգտնւմ՝ ոչ Ճշմարիկայոյ սկզբ Թ. Ճշմարտոյ սկս սկզբ Տ.
Les mots non admis sous l'initiale Թ se trouvent sous la lettre Տ.

Թա, պ. մինչեւ... ցոյ... jusqu'à (au)....

Թա, պ. ...կին ... պատիկ. ...fois autant.

Տիւ-թա. երկին. double.

Սէ-թա. երեքպատիկ. երեքկին triple.

Թա, ա. գեր Թէ:

Թաի թէնիա. թէ էքանանաէրդ. վերջ էքանանի. té, terminaison féminine.

Թաի թաուիլէ. երկարթէ. té long.

Թաի կէրա. բուրթէ. té rond.

Թաա... գեր Թաա...:

Թա'ա(թ), ա. հնազանդիլ. անաալ. հնազանդութիւն. 2. պաշտօն Ա-գաա-ծոյ. obéir; obéissance, soumission; 2. adoration, culte.

Թա'ամ-կեաշ, պ. ('իպատէթխանէ. մէսճիտ.) գամբար. մզկիթ. temple, mosquée.

Թա'ալա, ա. բարձրացաա. il a été élevé.

Հազգ (Ողջոյն) —. Բարձրեալն. Dieu très-haut.

Թա'ամ, ա. էջ. էթ'իմ(թ), յ. (եէմէք.) կերակուր. 2. սարքել. 3. (էզգէթի. ճաշնի.) ճաշկի. aliments, nourriture; 2. manger; 3. goût.

Թա'ամկեէթ, ա. (եէմէք ագճէսի. պօղազ մասրաֆը.) ծախ վասն կերակրոյ. dépenses pour les vivres.

Թա''ան, ա. լարախօս. զրպարտ. détracteur, calomniateur.